

[Jørgen Jørgensen.]

mistede deres Folk, men det ærede Medlem, der ikke alene taber Folk ved Valgene, men ogsaa mellem Valgene, skal ikke begynde alt for dristigt at tale om, at han er parat til at tage et Valg. Det kunde faa Konsekvenser, der kunde blive ret ubehagelige for det ærede Medlem som politisk Fører.

Munch-Petersen: Da vi i Marts Maaned her i Tinget blev præsenteret for Konverteringsforslagets Lig, pointerede min Parti-fælle her i Salen vor Stilling og stillede en Dagsorden, som indeholdt vor Stilling til Sagen, som den stod da, hvori vi netop fremhævede den som et typisk Eksempel paa det, vi altid har hævdedet, at det er Højfinansens og Bankerne, der bestemmer den Politik, der føres her i Landet. Da Bankerne sagde nej, strandede dermed det Konverteringsforslag, som paa et vist Tidspunkt 4 store Partier var enige om, som 139 ærede Medlemmer af dette Ting og alle Medlemmer af Landstinget var enige om. Samtidig fremhævede vi, at den arbejdende Befolkning maatte gaa til Kamp tor de Krav, Dagsordenen stillede, at man maatte fastslaa, at den Rigsdag, som sidder nu, absolut ikke har Befolkningens Tillid, og at det var naturligt at gaa til et Folketingsvalg. Den Dagsorden, vi stillede, blev imidlertid afvist.

Vor Stilling i Dag, hvor man kommer med Konverteringsforslagets Aske, er naturligvis ikke ændret fra sidst, da man kom med Liget. Den Strid, som spilles op mellem de to store Fløje her i Tinget, kan jo kun betegnes som en mislykket Agitation for det Valg, som dog alle de, mindst 4, Partier, som har Medansvar for den Politik, der er ført, alligevel viger tilbage for; man vil forsøge paa at blæse store Modsætninger op, hvor disse store Modsætninger ikke bestaar, og man er fra alle Sider enig om at afvise enhver effektiv Hjælp til de arbejdende Landbrugere. Vi har her i Tinget stillet Forslag i Overensstemmelse med de arbejdende Landbrugeres Ønsker, Forslag om en Gældsnedskrivning, en Rentelettelse og andre Ting, en Gældsnedskrivning, som i hvert Fald skulde nedskrive Gælden til Ejendomsskyldværdien og i hvert Fald nedskrive den til den Sum, som Laantageren faktisk har faaet udbetalt efter den da gældende Kurs. Ligeledes har vi stillet Forslag om Halvering af Renten i Overensstemmelse med de Krav, som er rejst paa store Landbrugermøder Landet over; men alle disse Forslag er her i Tinget enten direkte blevet afvist eller slyttet, idet man paa denne Maade undgik di-

rette at tage Stilling til disse Ting, som jo ingen kan være i Tvivl om er populære ude blandt Befolkningen, men som Tinget, som Kapitalmagten her i Landet aldeles ikke ønsker gennemført.

Det Forslag, som her foreligger, vil ikke have nogen større Betydning, og vort Parti vil afholde sig fra at stemme ved den endelige Afstemning om Forslaget.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen og udsætte Mødet. Det fortsættes i Aften Kl. 19³⁰.

Mødet udsat Kl. 16²⁵.

Mødet fortsat Kl. 19³⁰.

Forhandlingen genoptoges.

Thomsen: Da Konverteringsforslaget for godt et Par Maaneder siden var til anden Behandling her i Tinget, tillod jeg mig at bemærke, at de Konservative mindst af alle har haft Ønske om en virkelig Rentesænkning, og at stærke Kræfter inden for Partiet Venstre heller ikke nærer brændende Kærlighed i den Retning. Resultatet, der nu foreligger, viser, at denne Karakteristik var rigtig. Ingen er vel i Tvivl om, at de Konservative først og fremmest søger at pleje Kapitalinteresser; det fik man da ogsaa et bestemt Indtryk af gennem det, Partiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, udtalte her i Eftermiddags, og det fik man navnlig Indtryk af gennem den Tale, som Partiets Ordfører i Landstinget holdt forleden, hvor han ikke lagde Skjul paa sin store Glæde over Rentelovens Bortfald og ikke mindst over, at Venstre nu vilde række Haanden til, at denne Lov bortfaldt, og ogsaa vilde række Haanden til en Standning af Akkord- og Moratorielovgivningen. Nu hører vi i Dag af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at her er Tale om intet mindre end en Gentleman-Overenskomst mellem Venstre og de Konservative, at forstaa saaledes, at det fra og med den 15. Juli d. A. uigenkaldelig er Slut med Rentesænkningens bestræbelser, medmindre der indtræffer ganske særlige Omstændigheder.